

РЕШЕНИЕ

№ 3975

гр. София, 17.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 09.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3306** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес – С., [улица], чрез изп. директор Т. Д., срещу Постановление изх. № С200022-023-0000528 от 14. 02. 2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., за налагане на предварителни обезпечителни мерки, мълчаливо потвърден от решаващия орган. По преписката обаче е представено Решение № ПО-46 / 06. 03. 2020 г. на директора на ТД на НАП С., с което (в срока за произнасяне),е оставена без уважение жалбата срещу горепосоченото постановление, поради което предмет на оспорване е именно решението.

В жалбата се излагат съображения, че наложените обезпечителни мерки са незаконосъобразни, тъй като не е налице мотивирано искане за налагането на запора. Излага съображения, че не са налице установени публични задължения, които да подлежат на обезпечаване. Твърди, че се ограничава сериозно дейността на дружеството. Сочи се, че дружеството няма статут на културна организация и не извършва освободени доставки. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което наложените обезпечителни мерки, бъдат отменени. Ответникът- директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите-С., не взима становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220420000609-020-001 / 03. 02. 2020 г., е възложено извършването на ревизия на [фирма], [населено място].

С искане изх. № Р-22220420000609-039-001 / 14 02. 2020 г., от страна на органа по приходите, е поискано налагането на предварителни обезпечителни мерки на дружеството, чрез възбрана върху недвижим имот.

С Постановление изх. № С200022-023-0000528 от 14. 02. 2020 г., публичния изпълнител при ТД на НАП С., е наложил обезпечителни мерки чрез запор върху недвижим имот собственост на дружеството.

Срещу постановлението, е подадена жалба от страна на [фирма], която е оставена без уважение от директора на ТД на НАП С. с Решение № ПО-46 / 06. 03. 2020 г.

С жалба постъпила по електронен път на 20. 03. 2020 г. е оспорен акта и пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок (доколкото няма данни за датата на връчване на решението и с оглед предвиденото в Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, спиране на сроковете), подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Публичният изпълнител правилно е констатирал, че е постъпило мотивирано искане от орган по приходите, в което се излагат съображения, че събирането на предполагаемите публични задължения ще бъде затруднено или значително ще се затрудни, предвид особено големия размер на предполагаемите публични задължения, поради което е налице хипотезата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

При налагането на предварителни обезпечителни мерки не е необходимо да има определени с влязъл в сила акт задължения. Необходимо и достатъчно условие е в хода на ревизията да се прецени че събирането на така установените задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая са изложени мотиви, защо ще се затрудни събирането на вземането, които съдът споделя изцяло. Видно е, че се касае за предполагаемо задължение в размер над 135 хил. лв., според искането за налагане на обезпечение, което го определя като такова в особено големи размери.

Съдът счита за неоснователни изложените доводи за неправилно определени задължения, тъй като това не е предмет на обезпечителното производство, а същите ще се установят в хода на ревизията, каквато безспорно е възложена. По същите причини са неоснователни и доводите, че дружеството няма статут на културна организация и не извършва освободени доставки, тъй като това ще се преценява в хода на ревизията и впоследствие евентуално от съда и не следва да се обсъжда в настоящото производство.

Видно е, че с налагането на възбрана върху имот собственост на дружеството, не се затруднява в значителна степен дейността на дружеството, тъй като същото може да продължи да го ползва съобразно предназначението му, но само не може да се разпорежда с него.

Съдът намира за неоснователни доводите за свръхобезпеченост, тъй като в постановлението изрично се сочи, че обезпечението следва да се счита за наложено само до размера на предполагаемото публично задължение.

Неоснователно е и позоваването на представената в съдебното заседание справка за задълженията на дружеството, от която е видно, че същото няма публични задължения, тъй като наложената възбрана касае предполагаеми, бъдещи задължения, като очевидно все още няма издаден РА, който да ги установява.

В същото време, от страна на жалбоподателя в настоящото производство не бяха доказани предпоставките по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, при които съдът отменя наложеното обезпечение. В рамките на делото не се представи от страна на жалбоподателя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които да обезпечат събирането на предложените за установяване публични задължения. От страна на жалбоподателя не беше доказано, че наложените предварителни обезпечителни мерки ще спрат извършваната от него дейност, въпреки твърденията изложени в жалбата в тази насока.

Следва да се отбележи, че нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, предвижда отмяна на наложеното обезпечение само при неизпълнение на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, но не и при нарушение на ал. 3 на чл. 121 от ДОПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, но такова не е поискано, поради което не следва да се присъжда.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПО-46 / 06. 03. 2020 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление изх. № С200022-023-0000528 от 14. 02. 2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: